

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 284-287. Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuiu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages. ISBN 9781599735023. Also appeared in Ion Radu Zăgreanu: *Lecturi simpatetice*. Târgoviște: Editura Macarie, 1999, pp. 152-154.

Întrebă-mă, să te întreb

Ion Radu Zăgreanu

„Convergem spre Occident. Cultura de consum se va căuta. Cititorul nu va fi decât unul interesat. Lumea va umbla foarte mult după bani, nu după cărți de citit.” (Florentin Smarandache)

La Editura „Macarie” din Târgoviște a fost publicată a patra carte a scriitorului Florentin Smarandache, *Întrebă-mă, să te întreb*, ea fiind precedată de *Exist împotriva mea – versuri* (1994), *Emigrant la nesfârșit – versuri americane* (1996) și *Interviuri cu Florentin Smarandache* (1998), autori Veronica Balaj și Mihail I. Vlad.

Recentul volum reproduce texte din volumul *Interviuri cu Florentin Smarandache*, cărora le adaugă noi piese.

Cine este Florentin Smarandache? În primul interviu din carte în discuție, Veronica Balaj prezintă datele esențiale ale biografiei celui care se autodefinia „un emigrant la infinit”. Florentin Smarandache s-a născut la 10 decembrie în 1954 în Bălcești, județul Vâlcea. Începe școala în comuna natală, obține diploma de învățător, evidențiindu-se la olimpiadele școlare de

matematică. Termină, ca șef de promoție, Secția de Informatică a Universității din Craiova. Lucrează ca analist-programator la Întreprinderea de Utilaj Greu din Craiova, apoi este profesor în țară și în Maroc.

Din motive politice rămâne fără post, i se refuză deplasarea la un congres internațional de matematică. Din nou va funcționa ca profesor în Craiova. În 1988 obține pașaport turistic pentru Bulgaria. De aici, se îmbarcă ilegal pe un vapor, ajunge în Turcia și cere azil politic. Emigrează în SUA unde va lucra la Corporația de computere Honeywell din Phoenix, Arizona. În prezent este profesor la University of New Mexico. Își ia doctoratul în matematică și se afirmă în acest domeniu prin „funcțiile, secvențele, constantele și algoritmii” Smarandache. Devine membru al unor cunoscute societăți de matematică.

A scris poezie, proză, piese de teatru, jurnale. A inițiat Mișcarea Literară Paradoxistă.

Despre volumul său de versuri *Exist împotriva mea*, regretatul poet Gheorghe Tomozei scria că F. Smarandache „slujește cu învrăjbită patimă poezia, producând pentru cultura românilor un num rezonabil”.

Majoritatea interviurilor volumului conține întrebări și răspunsuri referitoare la viața autorului, la

statutul lui de emigrant, la creația lui literară și matematică, la mișcarea paradoxistă.

Deși formația sa profesională este de matematician, F. Smarandache declară „că nu vrea să-l urmeze pe Ion Barbu”. Pentru el, scrisul este o psihoterapie, „o descărcare a sufletului de toată durerea și anxietățile care-l bântuie”. Poezia a fost pentru F. Smarandache un „experiment, un cartuș pe țeava gândirii, o transfigurare a numerelor naturale”.

Scrierea jurnalului (*Fugit... Jurnal de lagăr*, Vol. I, Editura „Tempus”, 1994) l-a salvat în timpul dictaturii, în lagăr, în exil „de la alienare”.

Sub deviza: „totul e posibil... deci și imposibilul”, F. Smarandache a inițiat mișcarea paradoxistă, ca un protest antitotalitar. Spre deosebire de mișcările de avangardă, „paradoxismul nu neagă curente-școlile-operele anterioare, ci le extinde la infinit. Literatura obiect-preluat întocmai din natură, nealterată”, subliniază F. Smarandache.

El scrie „nonpoeme”, un „Nonroman” și o trilogie teatrală *Metaistorie* (Nonteatru). „Nonromanul” este, după aprecierea scriitorului Corneliu Florea din Canada „cea mai incisivă carte ce s-a scris vreodată împotriva tiraniei totalitarismului”.

F. Smarandache e un inadaptat, „emigrantul poartă cu sine țara în suflet”, mărturisește scriitorul. Ele e întristat de situația diasporei românești, divizată politic și religios.

Îl consternează imaginea României în lume: „despre România se știe că este țara lui Dracula. Omul de rând așa gândește”.

Deși idealul nostru este Vestul, „s-a împrumutat de acolo mai mult răul decât binele”, constată F. Smarandache, într-un dialog cu publicistul Mihail I. Vlad.

F. Smarandache interviează la rândul său pe Ioan Nicoară și pe Cornel Pop.

Interviurile luate de F. Smarandache conturează mai bine, mai la cald, personalitatea unui valoros și interesant scriitor și matematician, despre care se va vorbi mai mult mâine. Suntem siguri de asta.